

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/298/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6814205263
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6814205263.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci žalobcu Orange Slovensko a.s., so sídlom Ul. Metodova č. 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, právne zastúpenému Bobák, Bollová a spol., s. r.o. so sídlom Dr. Vladimíra Clementisa 10, 821 02 Bratislava, IČO: 35 855 673, proti žalovanému C. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. XX, XXX XX W. Z., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenia na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom Park Angelinum 2, 040 01 Košice, IČO: 42 326 923, právne zastúpeného Mgr. Petrom Masarovičom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Park Angelinum 2, 040 01 Košice, v konaní o zaplatenie 439,13 Eur s príslušenstvom, na základe odvolania vedľajšieho účastníka na strane žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Revúca č. k. 7C/80/2014-75 zo dňa 30. 04. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým uložil žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného povinnosť nahradiť žalobcovi spoločne a nerozdielne trovy konania spolu vo výške 35,57 Eur, pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 7,64 Eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 27,93 Eur, na účet právneho zástupcu žalobcu Bobák, Bollová a spol., s.r.o., so sídlom Dr. Vladimíra Clementisa 10, 821 02 Bratislava, IČO: 35 855 673, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku (tretí výrok) p o t v r d z u j e .

Návrh vedľajšieho účastníka na strane žalovaného na prerušenie konania z a m i e t a .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Okresný súd Revúca (ďalej len „okresný súd“, resp. „prvostupňový súd“) rozsudkom zo dňa 30. 04. 2015 uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 284,13 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 284,13 Eur od 26. 04. 2013 do zaplatenia, všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku (prvý výrok). V prevyšujúcej časti žalobu zamietol (druhý výrok). Žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania spolu vo výške 35,57 Eur, pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 7,64 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 27,93 Eur, na účet právneho zástupcu žalobcu, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku (tretí výrok).

O náhrade trov konania okresný súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O.s.p.“). Uviedol, že sa nestotožnil s argumentáciou vedľajšieho účastníka na strane žalovaného ohľadne jeho vstupu do konania len v časti uplatneného nároku na náhradu škody, jeho plného úspechu vo veci v prípade, ak súd žalobu v tejto časti zamietne. Aj keď vedľajší účastník koná sám za seba, má v zmysle § 93 ods. 4 O. s. p. v konaní rovnaké práva a povinnosti ako (hlavný) účastník, popri ktorom v konaní vystupuje (zúčastňuje sa konania). Žalovaný nie je v konaní z vlastnej vôle, ale z vôle žalobcu, a teda si nemôže vyberať, v akej časti sa konania zúčastní. Uvedené oprávnenie nemá ani vedľajší účastník na strane žalovaného, preto sa môže vedľajší účastník na strane žalovaného zúčastniť konania len ako celku a nemôže si vybrať, v akej časti žalovanej pohľadávky s príslušenstvom do konania

vstupuje. Uviedol, že vedľajší účastník na strane žalovaného, rovnako ako žalovaný, mali vo veci úspech len čiastočný a ich neúspech nebol v nepatrnej časti. Okresný súd vyhovel žalobe v časti - v sume 334,19 Eur s prisl., nevyhovel v sume 182,31 Eur, čo predstavuje pomer 64,70 % úspechu žalobcu k 35,30 % úspechu žalovaného (aj vedľajšieho účastníka na jeho strane). Po započítaní úspechu žalovaného do úspechu žalobcu ($64,70\% - 35,30\% = 29,40\%$), okresný súd priznal čiastočne úspešnému žalobcovi pomernú náhradu trov konania spolu vo výške 35,57 Eur, pozostávajúcu z pomernej časti zaplateného súdneho poplatku zo žaloby vo výške 7,64 Eur ($26 \text{ Eur} \times 29,40\%$) a z pomernej časti trov právneho zastúpenia vo výške 27,93 Eur (2 úkony právnej služby - 1. prevzatie a príprava zastúpenia, 2. písomné podanie na súd vo veci samej /žaloba/ po 31,54 Eur, 2 x režijný paušál á 8,04 Eur + 20 % DPH = 94,99 Eur $\times 29,40\%$). Žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi na jeho strane uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania. Uviedol, že vedľajší účastník koná iba sám za seba, avšak účelom jeho vstupu do konania je ochrana práv žalovaného. Čiastočný neúspech žalovaného vo veci je aj neúspechom vedľajšieho účastníka na jeho strane, ktorý ho v konaní podporuje. Neúspech vedľajšieho účastníka na strane žalovaného teda nemožno odčleniť od neúspechu žalovaného.

Proti rozsudku okresného súdu, konkrétne do výroku ohľadne trov prvostupňového konania (tretí výrok), vedľajší účastník na strane žalovaného podal v zákonnej lehote odvolanie. Žiadal, aby odvolací súd zmenil odvolaním napadnutý výrok o trovách konania tak, že uloží žalovanému povinnosť zaplatiť trovy prvostupňového konania žalobcovi. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy vo výške 284,13 Eur (ceny za využitie telekomunikačných služieb zo zmlúv č. Q Q a zaplatenie náhrady škody vo výške 155,- Eur, spolu vo výške 439,13 Eur, teda v žalobe uplatnil dva skutkovo a právne samostatné nároky. Podaním zo dňa 10. 02. 2015 oznámil, že vstupuje len do časti konania, v ktorej sa žalobca ako dodávateľ služby domáhal zaplatenia sumy 155,- Eur z titulu náhrady škody. Prvostupňový súd žalobu žalobcu v časti o zaplatenie náhrady škody vo výške 155,- Eur zamietol. Do konania vstúpil na podporu spotrebiteľa jedine v rozsahu, v ktorom boli žalobcom porušované spotrebiteľské práva žalovaného. V tejto časti konania jeho vstup splnil účel (žaloba bola v predmetnej časti prvostupňovým súdom zamietnutá). Podľa jeho názoru, záver prvostupňového súdu vo vzťahu k jeho solidárnej povinnosti nahradiť žalobcovi trovy konania spolu so žalovaným nemá zákonnú, logickú ani morálnu oporu. K náhrade trov konania je možné zaviazat' solidárne so žalovaným vedľajšieho účastníka iba v prípade, kedy ide o hmotnoprávny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku konania (§ 93 ods. 1 O. s. p.). V súlade so zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa svojou činnosťou napĺňa ciele politiky Európskej únie v oblasti ochrany práv spotrebiteľov (čl. 169 Lisabonskej zmluvy, čl. 38 Charty základných práv EÚ, príslušnosť smernice EÚ a rozsudky Súdneho dvora EÚ, ako aj vnútroštátnu právnu úpravu o ochrane spotrebiteľov), z čoho vyplýva, že nemá hmotnoprávny záujem na výsledku konania. Zdôraznil, že nikdy nebol v právnom vzťahu so žalobcom a predmetom konania sú nároky žalobcu zo záväzkového vzťahu so žalovaným. Ďalej namietal účelnosť trov právneho zastúpenia žalobcu, ktorý je v konaní zastúpený advokátom a podáva formulárové hromadné žaloby na vymáhanie svojich nárokov, preto bola daná aplikácia ustanovenia § 150 O. s. p. Svojím vstupom do konania nezapríčinil vznik ďalších trov, pretože trovy konania, ktoré si žalobca vo veci uplatnil, vznikli pred jeho vstupom do konania a za tieto žalobcovi nezodpovedá. Poukázal na to, že nedisponuje žiadnym majetkom a jeho členovia pracujú na báze dobrovoľnosti, ktorí za záväzky združenia nezodpovedajú. V prípade, ak by sa odvolací súd nestotožnil s jeho právnou argumentáciou, navrhol prerušiť konanie podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c) O. s. p. a požiadať Súdny dvor Európskej únie „o rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach týkajúcich sa vyššie rozvedenej otázky náhrady trov konania vo vzťahu k solidárnej povinnosti vedľajšieho účastníka uhradiť v prípade neúspechu v konaní spolu s neúspešným účastníkom, na strane ktorého v konaní vystupoval a podporoval ho bez toho, aby mal na výsledku konania hmotnoprávny záujem“. V súlade s čl. 47 Ústavy SR, § 93 ods. 4 O. s. p. má rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, a teda aj právo na zastúpenie advokátom. Ďalej poukázal na rozhodnutia všeobecných súdov, rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-279/09, z ktorého vyplýva, že združenie na ochranu spotrebiteľa má právo na advokáta, ako aj na náhradu trov konania.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného žiadal, aby odvolací súd odvolanie vedľajšieho účastníka „zamietol“. Podľa jeho názoru odvolaním napadnutý rozsudok ohľadne povinnosti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného nahradiť mu trovy konania solidárne so žalovaným považuje za vecne správne a vydané v súlade so zákonom.

Žalovaný sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka na jeho strane nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku, t.j. vo výroku o trovách prvostupňového konania (tretí výrok) ako vecne správny podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že zákonom č. 353/2014 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony došlo k zmene ustanovenia § 93 ods. 3 O.s.p. a na to, aby vedľajší účastník, ktorým je právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, účinne vstúpil z vlastného podnetu do súdneho konania, musí doložiť aj súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého chce v konaní vystupovať, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada. Uvedené ustanovenie však nadobudlo účinnosť 1. januára 2015 a nemožno ho aplikovať na vstup vedľajšieho účastníka do konania, ku ktorému došlo pred uvedeným termínom. Uvedenej skutočnosti preto bude zodpovedať aj nasledujúca časť odôvodnenia tohto rozhodnutia.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že žalobca sa žalobou v pozícii veriteľa voči žalovanému domáhal zaplataenia dlžnej sumy s príslušenstvom. Dňa 18. 11. 2014 bolo okresnému súdu doručené oznámenie vedľajšieho účastníka Združenia na ochranu spotrebiteľov OBRANA so sídlom Košice, že vstupuje do tohto súdneho konania ako vedľajší účastník na stranu žalovaného.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 3 O.s.p. v znení platnom a účinnom do 31. 12. 2014, do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 prvá a druhá veta O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba.

V prejednávanej veci je zrejmé, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy (v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), t.j. uplatňovaný nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, konkrétne zo zmluvy o pripojení uzavretej podľa zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov uzavretej medzi žalobcom a žalovaným. Vedľajší účastník je občianskym združením, predmetom činnosti ktorého je ochrana práv spotrebiteľov.

Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že z vyššie uvedených ustanovení O.s.p. jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA so sídlom Košice (resp. akýkoľvek subjekt, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa) má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník na strane žalovaného (spotrebiteľa), pričom nemusí preukazovať „právny záujem na jeho výsledku“, pretože možnosť, aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa) mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O. s. p. Účinky vstupu vedľajšieho účastníctva podľa § 93 ods. 2 O.s.p. nastávajú už okamihom doručenia oznámenia o jeho vstupe súdu (bez ohľadu na konkrétnu fázu právoplatne neskončeného konania); výslovný súhlas podporovaného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane nie je potrebný. Odvolací súd zdôrazňuje, že vyššie uvedené závery sa v plnej miere uplatnia len vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, ktorým je právnická osoba založená za účelom ochrany práv podľa osobitného predpisu a ktorej vstup do konania bol realizovaný do 31. 12. 2014. Preto pokiaľ v prejednávanej veci vedľajší účastník doručil oznámenie o svojom vstupe do konania na strane odporcu podľa § 93 ods. 2, 3 O. s. p. v znení platnom a účinnom do 31. 12. 2014, je právnickou osobou, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu a pokiaľ odporca nevyjadril nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na svojej strane, námietka navrhovateľa proti vstupe vedľajšieho účastníka do konania nie je dôvodná. Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 O. s. p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na

náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 O. s. p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme, vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

V posudzovanom prípade prvostupňový súd správne poukázal na uvedené ustanovenie § 142 ods. 2 O.s.p. a správne ho aplikoval. Vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi prvostupňový súd prijal správny záver o tom, že vedľajší účastník na strane žalovaného vstúpil do celého konania a nielen do časti konania, v ktorej bola žaloba zamietnutá. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že po splnení podmienok uvedených v § 93 O.s.p. sa vedľajší účastník (intervient) zúčastňuje na konaní popri žalobcovi alebo žalovanému. Nemá však priame právo na predmet konania. Jeho účasť na konaní je závislá od príslušného účastníka, ktorému pomáha v konaní (v danom prípade vedľajší účastník poskytoval pomoc žalovanému - spotrebiteľovi pri ochrane jej spotrebiteľských práv). Ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. umožňuje, aby právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších právnych predpisov, vstúpila do súdneho konania na strane účastníka (spotrebiteľa), ktorému chce svojimi procesnými úkonmi pomáhať, avšak nemôže byť vedľajším účastníkom len vo vzťahu k časti predmetu konania, ktorá mu „vyhovuje“ a vo zvyšnej časti predmetu konania vyplývajúcej zo spotrebiteľskej zmluvy neposkytnúť pomoc účastníkovi (spotrebiteľovi), popri ktorom sa zúčastňuje konania. Správny je aj záver prvostupňového súdu o tom, že vedľajší účastník je povinný znášať neúspech a dôsledky neúspechu hlavného účastníka, na strane ktorého vystupuje, okrem povinností hmotnoprávnej povahy, vyplývajúce z merita veci.

Pretože vedľajší účastník nemôže vstúpiť len do časti konania, odvolací súd nemôže akceptovať ani názor vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, že by mal znášať len tie trovy konania, ktoré vznikli od momentu jeho účasti v konaní a nie tie trovy konania, ktoré vznikli v čase, keď sa konania ešte nezúčastňoval. Ako už bolo uvedené, vedľajší účastník má rovnaké procesné práva a povinnosti ako účastník, na strane ktorého vystupuje, teda ktorého v konaní podporuje, s čím je spojená aj úplná zodpovednosť za výsledok konania v procesnej rovine, premietnutá do náhrady trov konania. Pri rozhodovaní o trovách konania súd musí prihliadnuť na účelnosť a efektívnosť vynaložených trov konania, nie na časové kritérium vo vzťahu k vstupu vedľajšieho účastníka, pretože vedľajší účastník vstupuje na stranu žalovaného (spotrebiteľa) do celého konania, ktoré začína podaním žaloby na súd (§ 79 ods. 1 O.s.p.). Odvolací súd zdôrazňuje, že v posudzovanej veci vedľajší účastník na strane žalovaného vstúpil do konania z vlastnej vôle, dobrovoľne, vykonaním procesného úkonu - oznámením o jeho vstupe do konania. Zo žiadneho právneho predpisu totiž nevyplýva, že by jeho vstup bol podmienený procesným úkonom žalobcu, resp. samotným žalovaným, na základe ktorého by bol ex lege povinný vystupovať na strane žalovaného bez možnosti ovplyvniť svoj vstup do konania.

Podľa názoru odvolacieho súdu, ak vedľajší účastník vystupuje na strane účastníka, ktorému vznikla povinnosť nahradiť trovy konania (žalovaného) podľa ustanovení § 142 O.s.p., vzniká i vedľajšiemu účastníkovi solidárny záväzok nahradiť spolu so žalovaným trovy konania, vychádzajúc, ako bolo vyššie uvedené z princípu zodpovednosti za výsledok konania. Je nesporné, že predmetný princíp platí i v opačnom prípade, t. j. ak je žalovaný (spotrebiteľ) v konaní úspešný, vzniká v zmysle ustanovení § 142 O.s.p žalobcovi povinnosť nahradiť účelné trovy konania nielen žalovanému, ale aj vedľajšiemu účastníkovi na jeho strane a ako je známe odvolaciemu súdu z jeho činnosti, v týchto konaniach vedľajší účastník princíp zodpovednosti za výsledok konania akceptuje, nerozporuje a na základe neho si uplatňuje voči žalobcovi náhradu trov konania.

Ohľadne namietanej neúčelnosti trov konania, ktorých náhradu prvostupňový súd žalobcovi priznal, odvolací súd uvádza, že v predmetnom prípade sa prvostupňový súd náležite a podrobne vysporiadal s výškou priznanej náhrady trov konania, pretože prísne posudzoval účelnosť vynaložených trov konania a zohľadnil aj spotrebiteľský charakter sporu.

Odvolací súd zhodne s názorom prvostupňového súdu konštatuje, že žalobcovi patrí náhrada trov prvostupňového konania pozostávajúca zo súdneho poplatku a z trov právneho zastúpenia v prvostupňovom konaní, t.j. z odmeny za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastupovania a vyjadrenie vo veci samej) podľa § 10 ods. 1, 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), režínej

paušálnej náhrady (§ 16 ods. 3 vyhlášky) vrátane DPH (§ 18 ods. 3 vyhlášky), ktorú považuje za účelne vynaložené.

V posudzovanej veci si žalobca voči žalovanému uplatňoval nárok na zaplatenie 439,13 Eur s príslušenstvom, z čoho okresný súd žalobcovi priznal 284,13 Eur s príslušenstvom a vo zvyšnej časti 155,- Eur s príslušenstvom žalobu zamietol. Z uvedeného je potom zrejmé, že prvostupňový súd pri náhrade trov žalobcu správne ustálil, že žalobca mal čiastočný úspech, v dôsledku ktorého žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov prvostupňového konania v časti zodpovedajúcej pomeru jeho úspechu (§ 142 ods. 2 O.s.p.).

Pretože odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a vedľajší účastník na strane žalovaného v odvolaní nenamietal, resp. kvalifikovaným a konkrétnym spôsobom nespochybnil správnosť výpočtu priznaných trov konania, resp. trov právneho zastúpenia, odvolací súd sa touto otázkou (výškou priznaných trov konania) nezaoberal.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku, t. j. vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania (tretí výrok) ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1, 2 O. s. p.).

Podľa ustanovenia § 109 ods. 2 O. s. p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak a) sa účastník nemôže konania zúčastniť pre prekážku trvalejšej povahy alebo preto, že jeho pobyt nie je známy; b) zákonný zástupca účastníka zomrel alebo stratil spôsobilosť konať pred súdom; c) prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Ohľadne návrhu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného na prerušenie konania, odvolací súd poukazuje na to, že v priebehu občianskeho súdneho konania môžu nastať určité okolnosti, ktoré znemožňujú pokračovať v konaní o danej veci buď na prechodný čas, alebo natrvalo. Občiansky súdny poriadok ich označuje ako prekážky postupu konania s odkazom na ustanovenie § 107 O.s.p. Ak nastane okolnosť, ktorá trvalo znemožňuje pokračovať v konaní a vec meritórne rozhodnúť, súd uznesením konanie zastaví. Súd uznesením preruší konanie, ak nastane okolnosť, ktorá bráni pokračovať v konaní na prechodný čas. Súd ex offo obligatórne preruší konanie v prípadoch taxatívne vymenovaných v ustanovení § 109 ods. 1 O.s.p. Súd môže fakultatívne prerušiť konanie podľa ustanovenia § 109 ods. 2 O.s.p., ak pred prerušením konania urobil iné vhodné opatrenia procesného charakteru, ktoré ale neodstránili okolnosť brániacu v pokračovaní v konaní. Osobitný spôsob obligatórneho prerušenia konania vyplýva z ustanovenia § 110 O.s.p., ktorý je v dispozícii účastníkov konania a závisí od ich: a) komisívneho konania (zhodného návrhu všetkých účastníkov týkajúceho sa prerušenia konania), b) omisívneho konania (zhodný konkludentný prejav vôle všetkých účastníkov, ktorí sa neustanovia bez predchádzajúceho ospravedlnenia na pojednávanie), pričom súd preruší konanie v prípade, ak sa to neprieči účelu konania s výnimkou konania o rozvod, ktoré súd preruší vždy bez skúmania existencie rozporu s účelom konania.

Podľa názoru odvolacieho súdu, v danej veci nie je splnená podmienka pre fakultatívne prerušenie konanie podľa ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., pretože nie je daný dôvod na predloženie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru Európskej únie „ohľadne „solidárnej povinnosti vedľajšieho účastníka nahradiť trovy konania v prípade neúspechu účastníka, na strane ktorého v konaní vystupoval“, pretože uvedenú otázku bol oprávnený riešiť súd v tomto konaní a aplikáciou procesnoprávneho predpisu (O.s.p.) bola prvostupňovým i odvolacím súdom adekvátnym (vyčerpávajúcim) spôsobom uvedená otázka zodpovedaná. Z uvedených dôvodov potom odvolací súd návrh vedľajšieho účastníka na strane žalovaného na prerušenie konania zamietol.

Odvolaním nenapadnuté výroky rozsudku okresného súdu zostali nedotknuté (§ 206 ods. 3 O. s. p.).

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V predmetnom prípade bol v odvolacom konaní plne úspešný žalobca, preto mu podľa vyššie uvedených ustanovení vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Trovy odvolacieho konania si však do

doby rozhodnutia odvolacieho súdu neuplatnil (§ 151 ods. 1 O. s. p.) a ich vznik nemá odvolací súd preukázaný ani zo spisu, a preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.